

ΓΙΑ ΠΟΣΟ ΑΚΟΜΑ ΑΠΛΩΣ ΘΑ ΕΠΙΒΙΩΝΟΥΜΕ;

~ Ας είμαστε ειλικρινείς ~

Δουλεύουμε σήμερα, χωρίς να ξέρουμε τι θα κάνουμε αύριο. Δουλεύουμε λίγο ή πολύ, πάντως για λεφτά που δεν μας βγάζουν το μήνα ούτε για πλάκα. Κάποιοι/ες δεν δουλεύουμε καν. Ορισμένοι/ες έχουμε σπουδάσει και δεν βρίσκουμε δουλειά στο αντικείμενό μας. Άλλες/οι δεχθήκαμε να δουλέψουμε part-time σε άσχετο αντικείμενο και κάποια στιγμή δεν ήμασταν πλέον χρήσιμοι/ες. Βρεθήκαμε ξανά άνεργες και άνεργοι.

Ας είμαστε ειλικρινείς. Κάποιοι/ες φτάνουμε τα 30 ή τα έχουμε ξεπεράσει και ακόμα δεν έχουμε καταφέρει να φύγουμε από το σπίτι των γονιών μας. Δεν έχουμε πάψει να εξαρτόμαστε από την βοήθειά τους. Και όχι επειδή το έχουμε επιλέξει.

Οι μήνες περνάνε είτε ως μήνες ανεργίας είτε ως μήνες που εργαζόμαστε κάπου όπου προσπαθούμε κάτι να βγάλουμε μέχρι την επόμενη δουλειά. Μέχρι την επόμενη κατάσταση. Μέχρι να δουλέψουμε σε αυτό που σπουδάσαμε ή να «πιάσουμε την καλή» των 700 και 800 ευρώ.

Εργοδότες που ξεσαλώνουν πάνω μας, ένα πολιτικό σύστημα που σφυρίζει κλέφτικα για την κατά τα άλλα «πολυαγαπημένη» νεολαία του, μια κυβέρνηση που «πουλάει σωτηρία» ενώ μας βυθίζει μέρα με τη μέρα στον ίδιο βούρκο με τις προηγούμενες και οι ευρωπαίοι σωτήρες «δανειστές» παρακολουθούν με τα κιάλια τους το κοινωνικό τους πείραμα: «για να δούμε... θα την παλέψουν;».

~ Τι στο διάολο συμβαίνει; ~

Καθώς ερχόμαστε αντιμέτωποι αργά ή γρήγορα με την αγορά εργασίας, με το ότι δηλαδή καλούμαστε να κάνουμε μια δουλειά και να ζήσουμε από αυτήν, καταλαβαίνουμε αργά ή γρήγορα ότι μπαίνουμε μέσα σε μια γη καμένη.

Το να είσαι 20 ή 25 ή 30 χρονών στην Ελλάδα του 2018 και να προσπαθείς να βρεις την θέση σου μέσα στην αγορά εργασίας, να πατήσεις στα πόδια σου, να ανεξαρτητοποιηθείς από τους δικούς σου και τα συναφή είναι μια υπόθεση που αν φάνταζε δύσκολη στην αρχή, σύντομα αποδείχθηκε ακατόρθωτη για πολλούς και πολλές.

Ο λόγος είναι απλός. Μετά το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης το 2010 πάρθηκε στην Ελλάδα μια συγκεκριμένη επιλογή. Ότι θα την πληρώσουμε εμείς: μειώσεις μισθών, μειώσεις συντάξεων, επιδομάτων, απολύσεις, επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα, αυξήσεις στους φόρους, στο κόστος για εκπαίδευση, υγεία, ηλεκτρικό ρεύμα, ΜΜΜ.

~ Πιο ακριβή ζωή, με λιγότερα λεφτά, δηλαδή ~ για τους περισσότερους/ες

Μαζί με όλα αυτά τελείωσαν και οι όποιες «ευπρέπειες» μέσα στην αγορά εργασίας. Ο κατώτατος μισθός μειώθηκε κατά 22%, στα 586 μεικτά (490 καθαρά) και αντίστοιχα 510 μεικτά και 430 καθαρά για τους μικρότερους των 25 ετών (χωρίς λόγο!), ενώ πλέον δουλεύουμε όπως, όσο και όποτε θέλει ο εκάστοτε εργοδότης, με αποτέλεσμα είτε 2-3 άτομα να μοιράζονται το ωράριο –και το μισθό! – ενός εργαζομένου είτε να ξεπατωνόμαστε στην δουλειά για 400 ευρώ.

1 στους 3

νέους εργαζόμενους από 20 έως 29 ετών
είναι **άνεργος** (38,5% 20-24, 29% στους 25-29)
(στοιχεία INE ΓΣΕΕ)

Μόλις το 13%

των ανέργων λαμβάνει το σχετικό
επίδομα (από 31% το 2010)
(στοιχεία INE ΓΣΕΕ)

3 στους 4 εργοδότες

δηλώνουν ότι απασχολούν εργαζομένους με
αδήλωτες ώρες εργασίας (έρευνα Απ. Καψάλη
INE ΓΣΕΕ)

Κατά 24,7%

η πραγματική μείωση του κατώτατου μισθού από το
2010 μέχρι σήμερα. Κατά 34,4 για τους κάτω των 25 ετών
(στοιχεία INE ΓΣΕΕ)

60% part-time

οι νέες προσλήψεις εργασίας
τα τελευταία δύο χρόνια

1 στους 2

στις ηλικίες 25 έως 34 μένει ακόμα στο
σπίτι των γονιών του
(τέταρτο μεγαλύτερο ποσοστό στην
Ευρώπη, στοιχεία Eurostat)

~ «Μνημόνιο είναι θα περάσει» ~

Κυβέρνηση, αντιπολίτευση, εκπρόσωποι της ΕΕ, εργοδότες, μεγαλοδημοσιογράφοι μας λένε να κάνουμε λίγο ακόμα υπομονή. Ότι σε λίγο καιρό θα είναι όλα καλύτερα. Ότι βγαίνουμε από την κρίση και τα μνημόνια. Αναρωτιόμαστε... αν αυτό συμβαίνει, τότε εμείς γιατί δεν το βλέπουμε;

Μάλλον γιατί αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι πλέον όλα γύρω μας έχουν έρθει στα μέτρα της κυβέρνησης και των δανειστών και εμείς καλούμαστε πιο πολύ από ποτέ να τα αποδεχτούμε ως την μόνη πραγματικότητα. Επειδή το χάπι αυτό είναι πικρό φυσικά θα μας το χρυσώσουν.

~ Μπορούμε να συμβιβαστούμε με αυτό; ~

Το να αρνηθούμε ότι η σημερινή πραγματικότητα θα είναι η από δω και πέρα ζωή μας είναι το πρώτο βήμα προκειμένου να την αλλάξουμε. Είναι σαφές με όποιον και να μιλήσουμε, με φίλες, φίλους, γονείς, γνωστούς, συναδέλφους στη δουλειά... κανείς μα κανείς δεν γουστάρει την σημερινή κατάσταση!

Το θέμα είναι αυτό απασχολεί κανέναν; Ακούγεται από κάποιον; Ακούγεται από εμάς τους ίδιους; Στη Βουλή καθημερινά παίζεται ένα θέατρο όπου κυβέρνηση και αντιπολίτευση διεκδικούν τον τίτλο του «λιγότερο λαμόγιο», του «καλύτερου εφαρμοστή των μνημονίων» ή του «πιο αληθινού πατριώτη». Ο ηγεσίες των μεγάλων συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργαζομένων έβλεπαν το ένα δικαίωμα να καταργείται μετά το άλλο και έμεναν άπραγες στην καλύτερη, στην χειρότερη έβαζαν και αυτές ένα χεράκι για να στηρίξουν τους μεγαλοεργοδότες.

~ Νομίζουμε ότι το να τα συζητάμε απλώς ο καθένας ~ και η κάθε μία με τις παρέες του δεν φτάνει

Αυτό που χρειάζεται είναι με κάποιο τρόπο να υπάρξει μια δράση. Δράση για καλύτερη ενημέρωση αλλά και δράση ενάντια σε όλα τα κόμματα, τις κυβερνήσεις και τα επιτελεία που αποφάσισαν με αυτό τον τρόπο για τις ζωές μας.

Την ίδια στιγμή, αναγνωρίζουμε ότι ορισμένοι/ες δίνουν ήδη την μάχη. Μέσα από τα σωματεία τους και τους συλλόγους τους, απέναντι στις απειλές των εργοδοτών και την ίδια στιγμή μακριά από την σαπίλα και την παρακμή που αποπνέουν δυστυχώς οι «συνδικαλιστικές ηγεσίες» που μπαίνοβγαίνουν στα γραφεία των επιχειρηματιών και των κυβερνήσεων.

Επιθυμούμε να συμβάλλουμε λοιπόν στο πλάι άλλων συλλογικοτήτων και προσπαθειών σε μια διαδικασία οργάνωσης και αντεπίθεσης του κόσμου της γενιάς μας που δεν βλέπει αυτή τη στιγμή την αγωνία του να εκφράζεται πουθενά.

Είμαστε χιλιάδες που κάνουμε με τον έναν ή τον άλλο τρόπο αυτή τη συζήτηση σε γειτονιές, πλατείες, στέκια, παρέες, στη δουλειά ή ακόμα και στην σχολή. Σίγουρα δεν κάνουμε αυτή τη συζήτηση με τον ίδιο τρόπο. Σίγουρα όμως μας ενώνει η οργή και η απέχθεια απέναντι στους συμβιβασμούς που μας καλούν να κάνουμε καθημερινά, απέναντι στους πολιτικούς και τις κυβερνήσεις που μας καταδίκασαν με τις υπογραφές τους, απέναντι στους εργοδότες που μας βγάζουν το λάδι, απέναντι στο μιντιακό κατεστημένο που παπαγαλίζει τις αηδίες τους καθημερινά.

Zωή και Όχι Επιβίωση [#zoikaioxiepiviosi]

Στόχος: Με την καμπάνια “Ζωή και Όχι Επιβίωση” επιχειρούμε να αναδείξουμε την ασφυκτική κατάσταση που διαμορφώνεται για εμάς, την νέα γενιά εργαζομένων και ανέργων στην Ελλάδα το 2018, να ευαισθητοποιήσουμε ευρύτερο κόσμο, να δράσουμε και να διεκδικήσουμε συγκεκριμένα πράγματα.

Απέναντι μας ξέρουμε πολύ καλά ότι έχουμε τόσο την κυβέρνηση όσο και την (δήθεν) αντιπολίτευση, την εργοδοσία καθώς και τους επιτρόπους της ΕΕ και του ΔΝΤ.

Σκοπός μας είναι αυτοί και αυτές που θα υποστηρίξουν την καμπάνια και τα αιτήματά της να γίνουν πολλοί και πολλές έτσι ώστε να δείξουμε την αντίθεσή μας, να αντισταθούμε και να αντιπαρατεθούμε με τους πραγματικούς υπευθύνους αυτής της πραγματικότητας, να βρεθούμε ξανά μαζί και να θυμηθούμε την δύναμη που έχουμε να αλλάζουμε τα πράγματα.

Τι απαιτούμε συγκεκριμένα;

Άμεση αύξηση στους μισθούς

Άυξηση του κατώτατου μισθού. Καμία ηλικιακή διάκριση ή διάκριση λόγω πρώτης απασχόλησης. Ενιαίος κατώτατος μισθός και αύξησή του προκειμένου να καλύπτει το σύνολο των αναγκών μας, από τις πιο βασικές μέχρι την μόρφωση και την ψυχαγωγία. Κανείς κάτω από 751 ευρώ.

Εργασία μόνιμη και σταθερή και όχι απλήρωτη ή με ωράρια- λάστιχο Λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους/ες

Άμεση κατάργηση του «δοκιμαστικού» πρώτου χρόνου στις αορίστου χρόνου συμβάσεις εργασίας. Προώθηση της πλήρους απασχόλησης έναντι της μερικής. Άνοιγμα θέσεων εργασίας πλήρους απασχόλησης και κατάργηση προγραμμάτων voucher. Απαγόρευση κάθε είδους απλήρωτης εργασίας υπό την μορφή δοκιμαστικών, πρακτικών, μαθητειών κλπ. Ουσιαστικός έλεγχος και ποινική ευθύνη των εργοδοτών που απασχολούν με αυτούς τους όρους εργαζομένους. Επαναφορά της ισχύος των συλλογικών συμβάσεων και προστασία των εργαζομένων. Άμεση επανακατοχύρωση της αρχής της εύνοιας (υπερίσχυση της εκάστοτε ευνοικότερης σύμβασης για τον εργαζόμενο) και της επεκτασιμότητας των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Καμία εξατομίκευση στους όρους εργασίας.

Επίδομα ανεργίας για όλους/ες τους άνεργους/ες

Κανένας άνεργος/η χωρίς επίδομα ανεργίας ικανό για να καλύπτει τις ανάγκες του!

Άμεση αύξηση του αφορολόγητου ορίου! Αφορολόγητο από 12.000 ευρώ και πάνω

Καμία επιβάρυνση όσων ήδη αγωνιούμε να τα βγάλουμε πέρα με όσα βγάζουμε από την δουλειά μας, με φόρους εισοδήματος. Ας φορολογηθούν όσοι τα βγάζουν 10 και 20 φορές παραπάνω από εμάς.

Ποιοι τα λέμε αυτά; Αυτοί και αυτές που παίρνουμε την πρωτοβουλία για αυτό είμαστε η Generation400, μια κίνηση νέων εργαζομένων και ανέργων που επιδιώκει να μιλήσει για όλα αυτά. Να καταστήσει ορατή την παραπάνω κατάσταση. Να ξεκαθαρίσει ότι ούτε θα την παλέψουμε (έτσι) αλλά ούτε και θα χωνέψουμε αυτή την σάπια καθημερινότητα της μνημονιακής καφρίλας.

Συμφωνείς με την κίνηση;

Θεωρείς δίκαια τα αιτήματα;

Θες να γίνεις κομμάτι της προσπάθειας;

Τότε επικοινώνησε μαζί μας για να μάθεις πως μπορείς να ενισχύσεις την καμπάνια!

GENERATION 400

fb: Generation400 t: @generation400 e: 400generation@gmail.com